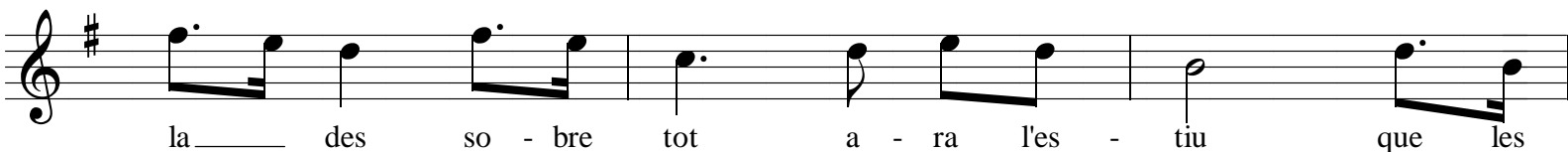
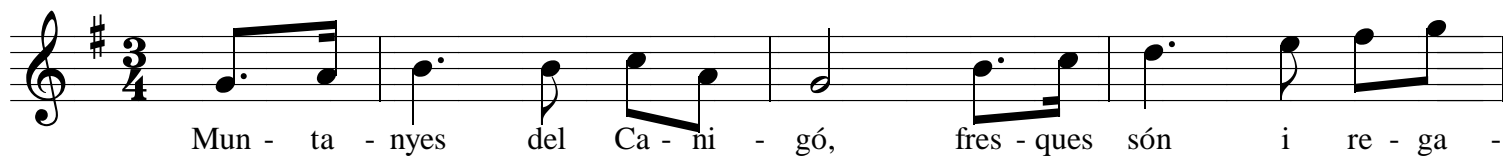

MUNTANYES DEL CANIGÓ

Alguns mesos m'hi he estat;
no hi he vist persona nada,
fora d'un rossinyolet
que en eixir del niu cantava. (bis).

Ai cançó del sol que surt,
i cançó de la rosada!
Ai cançó del fontinyol
i de les flors que s'hi baden! (bis).

El rossinyolet s'ha mort;
fa tres dies que no canta.
Jo no puc estar-me allà
que l'enyorament m'hi mata. (bis).